

Mette Frederiksen have bemærket, at vi stadig væk satser meget, meget stærkt netop på kræftområdet, og jeg har lige sagt, at hjertepatienter og medicinske patienter også er noget, vi skal ind og diskutere. Men det duer altså ikke med skattelettelser – og lad os lige gøre det med skattelettelser færdigt – sådan som ordet er blevet brugt i dag. Det er jo sådan, at det var Arbejdsmarkedsfonden, som der jo faktisk var en aftale, en lov om, hvor pengene blev udbetalt, ja, vel, det kan man kalde skattelettelser. Men resten er direkte omlægninger, og det ved fru Mette Frederiksen jo ganske udmærket.

Det nytter ikke noget at sidde og ryste på hovedet, for det forholder sig faktisk på den måde, og derfor synes jeg simpelt hen, det er grotesk, at Socialdemokratiet har sagt, jeg kan snart ikke huske hvor længe, jeg tror, det i hvert fald er i et år – fra før valgkampen sidste gang: Velfærd frem for skattelettelser. Altså, det lyder som en mekanisk dukke, og mere er der ikke i det. Det er sådan en Pinocchio, sådan en puppet on a string, som man sidder og holder, og hvis man løfter lidt i snorene, bliver der sagt: velfærd frem for skattelettelser. Det er det, fru Helle Thorning-Schmidt bruger, og det duer simpelt hen ikke.

Kl. 14:29

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:29

Villy Søvndal (SF):

Noget af det centrale i fru Pia Kjærsgaards indlæg var jo den kendsgerning, at Dansk Folkeparti har haft en helt central rolle i dansk politik siden 2001. Det er der ingen grund til hverken at benægte eller forsøge at benægte, Dansk Folkeparti har haft en helt central rolle.

Når man har haft en helt central rolle, betyder det, at man har ansvaret for hovedtrækkene i den politiske udvikling, der har fundet sted, og jeg vil så spørge: Hvordan er det for Dansk Folkeparti at se den vurdering af velfærden, som bl.a. kan læses i den seneste udgave af Ugebrevet A4 fra i mandags? Man spørger danskerne, hvordan det er gået med velfærden i de 7 år, hvor fru Pia Kjærsgaard, som hun selv siger, har haft en helt central rolle i udviklingen af dansk politik. 59 pct. svarer, at det er blevet dårligere med den offentlige velfærd, og 14 pct. kan få øje på, at det er blevet bedre. Er fru Pia Kjærsgaard enig i det billede, danskerne tegner, og kan hun forstå, hvorfor de har det indtryk?

Kl. 14:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:30

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror ikke, man kan bruge den undersøgelse, sådan som hr. Villy Søvndal misbruger den undersøgelse. Jeg må indrømme, at jeg ikke er helt bekendt med spørgsmålet, der er stillet, men ud fra en eller anden betragtning kan man jo stort set altid bruge en undersøgelse, som man allerhelst vil.

Men jeg vil godt understrege, at Dansk Folkeparti da langt fra er tilfreds. Vi læner os jo ikke tilbage og siger: Hvor er det dog fantastisk det hele, nu behøver vi egentlig ikke arbejde med sagerne mere. Det er jo præcis det, vi gør i finanslov efter finanslov, i aftale efter aftale – modsat hr. Villy Søvndal og Socialistisk Folkeparti, som i ganske mange år var parlamentarisk støtte for en socialdemokratisk ledet regering.

Hvad var det egentlig, der skete? Er det ikke sådan, at der selv inden for hr. Villy Søvndals egne rækker har været stor utilfredshed med den måde, som Socialistisk Folkeparti agerede på i de mange år, man havde sin parlamentariske indflydelse, og hvor man kunne præge udviklingen, men hvor Socialistisk Folkeparti stort set var fraværende?

Kl. 14:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Villy Søvndal for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 14:31

Villy Søvndal (SF):

Ja tak. Det er sådan set lidt underligt, hvis det, at man refererer nogle tal, er misbrug af en undersøgelse. Jeg gentager lige tallene for en sikkerheds skyld: Hver gang man møder ti danskere, synes de seks af dem, at velfærden er blevet dårligere, mens fru Pia Kjærsgaard har kørt med klatten, og hvis man søger grundigt, kan man finde halvanden ud af ti, der synes, at velfærden er blevet bedre. Sådan svarer de, når man spørger dem, må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard.

Det er jo rigtigt, at Dansk Folkeparti har haft det helt centrale greb om dansk politik i de 7 år, hvor tingene har udviklet sig sådan, og hvad er det så for en fornemmelse, man sidder tilbage med? Det er jo ikke nok, at det ikke er godt nok, og at ikke alt er løst. Danskerne synes, det er blevet dårligere. Det er gået ringere på de centrale velfærdsområder i de 7 år, hvor fru Pia Kjærsgaard og statsministeren m.fl. har kørt rundt